

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Peer Spillemands Skibsjournal

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 263. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011518161648/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Peer Spillemands Skibsjournal

hun selv derved, saavel som Mammesellen. Hendes Fyr satte et saurt Ansigt op; men Kammerraaden slog hurtig et Glas Viin i Halsen, synlig nok for at dæmpe en frembrydende Latter.

Jeg har forgjæves søgt en Lejlighed til, under fire Øjne at advare den stakkels Lieutnant; thi af en Ytring, han i Nat Jod faldte til sin Kammerat, maae jeg antage, at hans Tilbøjelighed for Pigen er noget Mere, end blot Passetens. Men han skal snart lære hende at kjende; hvorledes jeg saa end bærer mig ad.

Atter for Anker om Aftenen.

Havde jeg ikke seet hende kysse og klappe den tykke Kammerraad, vilde den listige Taske gjøre mig ganske uvis i mine Meninger om hendes sande Caracteer. O du kvindelige Forstillelse! du gaar gyselig vidt!

Jeg sad i Skumringen paa Ankeret udenfor Forstavnen. Hvorfor jeg sad der, hører ikke til Sagen; men vist er det, jeg maatte sidde der meget længere, end jeg havde nødig, og i en temmelig tvungen Stilling. Thi som jeg vilde rejse mig, hørte jeg tvende Stemmer indenfor mig: den brede Lieutnant og den forføriske Kammerpige.

„Hr. Lieutnant!” sagde hun, „De har ønsket at tale med mig uden Vidner: hvad har De at sige mig?”

Han. „Jeg vilde sige Dig, mit smukke Barn! at Du har taget mit Hjerte tilfange.”

Hun. „O! ikke Andet! det kunde De ligesaa godt have sagt mig i Vidners Overværelse. Ved saadanne Erklæringer pleje Deherrer Officiere vel ikke at genere dem for Trediemand.”

Han. „Du vil slaac min Tilstaaelse hen i Spøg?”

Hun. „Naturligviis! da jeg ikke kan kjende Dem fra nogen slet Side, vilde det være en Fornærmelse mod Dem, om jeg tog Deres Ord for Alvor.”

Han. „Vel talt, mit Barn! men om det nu *var* mit Alvor? hvad vilde Du saa svare?”

Hun. „Min Herre! jeg er en fattig Pige, som ikke ejer Andet, end min Ære ...”

Han. „Du kan lægge til: en Skjønhed – som –”

Hun. „- Saa De vilde gjøre til min egen Roligheds Grav?”

Han. „Nej, Barn! Nej! derfor troer jeg, Din gode Forstand kunde